

Veľká Fatra – 1.január 2013, ut.

Po novoročnom výstupe na Strážov^[1] spred dvoch rokov, a po vlaňajšom nenáročnom na Veľký Trábeč^[2], sa táto akcia stala ďalšou tradíciou nášho spolku. Priznávam, že mne veľmi milá, keďže koniec uplynulého roka oslavovať nezvyknem, zato uznávam, že je potrebné nejak rozumne začať ten nový. Nič nemôže byť lepšie než ešte za tmy vyraziť do hôr, prejsť sa zimnou prírodou a trocha sa prevetrať na čerstvom vzduchu, vyčistiť si myseľ. Prípadne si užiť výhľady, čo sa nám ostatné dva razy nepodarilo. Počasie na Nový rok bolo totiž dosť nevlúdne. Z domu vyrážame s Rudolfom krátko pred šiestou. Sviatať začína až kdesi okolo Kremnice. Mimochodom, po dostavbe rýchlostnej cesty je jednoduchšie dostať sa do Turca po Pohroní, než absolvovať zdĺhavú cestu cez Prievidzu.

Vyraziť na túru máme v pláne z obce Blatnica na západnom okraji Veľkej Fatry, do ktorej sme nezavítali už pomere dlho. Auto nechávame pred kaštieľom, ktorý dnes slúži ako múzeum. Vyrážame o ôsmej, od parkoviska smerujeme na okraj obce, k ústiu Gaderskej doliny (508 m.n.m.). Odtiaľ však pokračujeme po zelenej značke inou mohutnou dolinou, Blatnickou. Asfaltová lesná cesta je pokrytá vrstvou nebezpečne klzkého ľadu, kráčame teda dosť opatrne. Zelenú značku, ktorá Blatnickou dolinou pokračuje až ku Kráľovej studni v masíve Krížnej, opúšťame na rázcestí Juriašovo (657 m.n.m., 9:05 hod.). Od tohto bodu výrazne stúpame, žltá značka nás vedie strmou, skalami obklopenou Juriašovou dolinou. Kdesi v jej polovici si dávame prvú pauzu. Raňajky doma sme mali iba veľmi skromné, ozýva sa teda hlad. Po ďalšej hodnej chvíli prudkého stúpania lesom sa vynárame na slnkom zaliatej poľane, pričom zakrátko prichádzame na sedlo Misa (1132 m.n.m., 10:20 hod.). Strmý výšľap nás potom privádza na temeno Zadnej Ostrej (1278 m.n.m., 10:35 hod.). Až na hlavný vrchol masívu Ostrej nepokračujeme, bola by to zachádzka.

Roland na Zadnej Ostrej. Vpravo špicatý vrchol Ostrej, pod ním Turčianska kotlina, vzadu Malá Fatra.

Na Zadnej Ostrej trávime iba niekoľko minút. S počasím musím vyjadriť maximálnu spokojnosť, obloha je jasná, vzduch čistý, viditeľnosť výborná. Výhľad na okolie priam vyráža dych. Na pozadí pitoreskného skalnatého hrebeňa Ostrej sa ako na dlani rozkladá severná časť Turčianskej kotliny, obklopená mohutným „valom“ pohoria Žiar a Malej Fatry. Na opačnej strane sa naopak rozkladá hlavný hrebeň Veľkej Fatry a jeho najvyšší vrch – bielym kobercom pokrytý lúčnatý Ostredok.

Na pauzu však Ostrá v tomto momente nie je ideálnym miestom – fúka nepríjemný, chladný vietor. Preto pokračujeme v postupe a po krátkom zostupe z vrcholu sa opäť ocitáme v zákryte lesa. Po zelenej značke pokračujeme smerom na Tlstú, ďalší výrazný vrch, oddelený od Ostrej Kanským dolom. Na hrebene si v lese dávame pauzu, posilňujeme sa akýmsi skorým obedom a

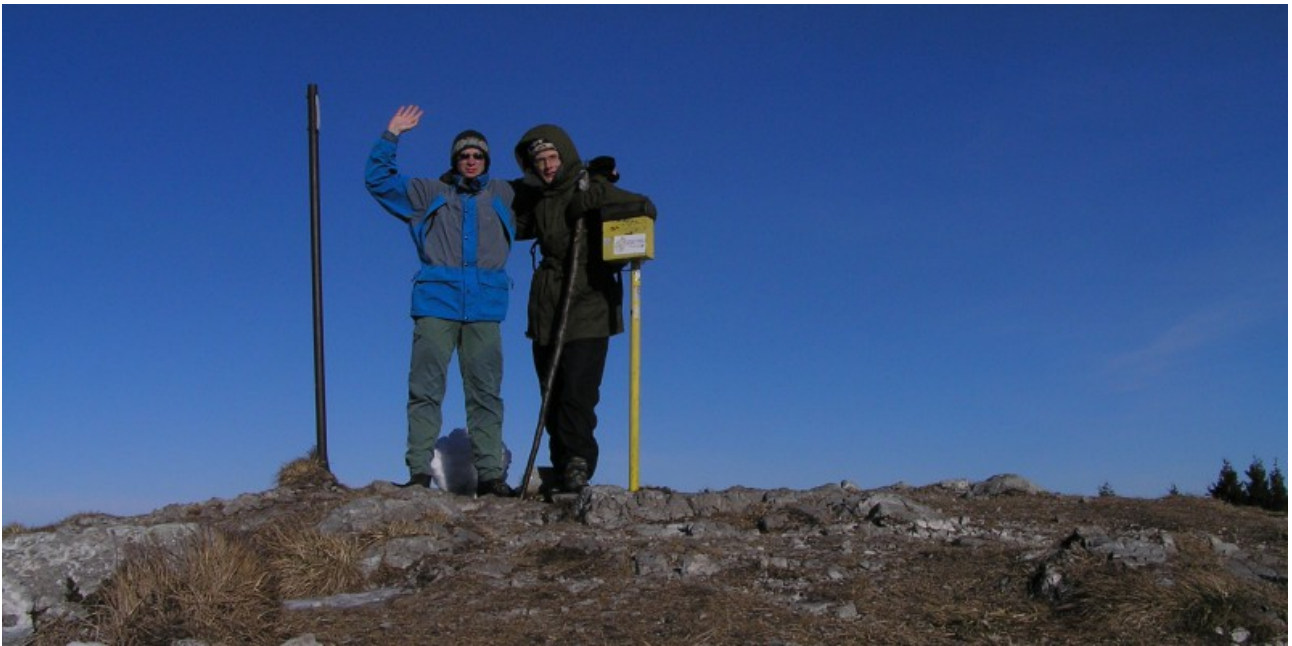

Plochý vrchol Tlstej (1373 m.n.m.).

popíjame teplý čaj z termosiek. Kúsok obďaleč nachádza Rudolf v snehu medvedie stopy. Zvláštne, takto uprostred zimy – ešte tak nejakého stretnúť! Úzky chodník vinúci sa hrebeňom medzi začína prudko stúpať, z lesa sa pomedzi nevysoké vápencové skalky dostávame opäť na čistiny, odkiaľ sa nám núka výhľad najmä na východ. Takto môžeme obdivovať okrem hrebeňa Veľkej a Malej Fatry aj Veľký Choč, či dokonca Chopok a tatranský Kriváň. Naozaj nádhera. Vyvýšenou časťou hrebeňa prechádzame cez Bágľov kopec (1413 m.n.m.), odkiaľ na rozhraní lúk a lesa postupne schádzame na lysý, rozložitý vrchol Tlstej (1373 m.n.m., 12:30 hod.). Vrchol kopca ohraničujú skalné terasy, ktoré Tlstú pri pohľade z Turca činia neprehliadnuteľnou. Inak skalné podložie je budované krížňanským príkrovom (fatrikom), pre ktorý je práve táto oblasť „klasickou“.

Rudolf na vrchole Tlstej. Pohľad smerom na SZ. Prst cieli na aglomeráciu Martina a Vrútok, obklopenú Malou Fatrou (vľavo Martinské hole, vľavo masív Veľkého Kriváňa).

Vrcholovka na Tlstej (1373 m.n.m.) - Roland a Rudolf

Na vrchole Tlstej trávime zhruba štvrt hodiny i napriek pomerne silnému vetru. Tentoraz však fúka od juhu, a preto si z rúk môžeme zložiť rukavice bez toho, aby po chvíli naše prsty úplne skrehli. Popíjame čaj a obdivujeme výhľady na okolie, najmä Malú Fatru a Turčiansku kotlinu. Nádherné počasie a úžasná atmosféra robia dnešný deň naozaj vzácnym.

Pred zahájením zostupu Rudolf telefonuje so spolužiakom z Martina, s ktorým by sme sa dole nakrátko mali stretnúť. Zostup je zdĺhavý, no pomerne monotónny, prevažne naprieč ihličnatý les, tu a tam sa otvára výhľad do kotliny. Krátku pauzu si dávame okolo pol druhej pri jaskyni Mažiarná, inak sa nezdržiavame. V závere sa vraciame do Gaderskej doliny, ktorá nás privádza nazad do Blatnice. Chadné zimné slnko je už pomerne nízko, onedlho zájde za kopce. K východisku, kaštieľu v Blatnici (cca 500 m.n.m.), sa vraciame o tesne pred treťou hodinou. Kým ja sa ako šofér prezúvam do pohodlnejšej obuvi, Rudolf prehadzuje pár slov s tunajším spolužiakom z fakulty, Mišom. Do Alekšiniac sa vraciame, tak ako ráno, cez Pohronie.

Účastníci – Rudolf Nádaskay, Roland Nádaskay

Počasie – zamračené, veterno, tepl. do -5°C

[1] http://www.thk.sk/turist/strazov_vrchy_jan_2011.htm

[2] http://www.thk.sk/turist/tribec_jan_2012.htm